אש קודש — לשבת בראשית

הנה נודע שהתורה נעוץ סופה בתחילתה ותחילתה בסופה, ואיתא בספה"ק הסמיכות לעיני כל ישראל עם בראשית, ולפי מצבנו עתה אפ"ל הרמז, כי חסדים נגלים, היינו כשד' משפיע חסד לפי צרכי ישראל, אז הוא חסד לעיני כל ישראל, משא"כ כשהוא חסד נסתר, אז מתחילה הוא חסד רק לעיני ד' כביכול, אך אח"כ כשד' מושיע להם אז נעשה חסד גם לעיניהם שרואים החסד שהי' בו, אבל הלא אין לנו כח לסבול חסד כזה, לכן פעל מש"ר לכל האותות והמופתים וכו' ולכל היד החזקה אשר עשה משה לעיני כל ישראל בראשית, שגם בראשית ומתחילה ומיד יהי' חסד לעיני כל ישראל היינו בחסדים טובים ונגלים.

עוד אפשר כי איתא בגמ' שבת פ"ח ע"ב אר"ש ב"נ אר"י וכו' לבבתני באחת מעיניך בתחילה באחת מעיניך לכשתעשי בשתי עיניך, ופרש"י בתחילה בקבלה וכו', והנה על כפיית ההר מקשים התוס' בדף פ"ח ד"ה כפה, הא כבר הקדימו נל"נ ומתרצים אפשר יהיו חוזרים כשיראו האש הגדולה, נמצא שכיון שהראה להם אש לכן לא היו בטוחים שישארו בקבלתם של נו"נ, ורק בימי אחשורוש כשהושיע ד' להם אז קיימו וקבלה שמאהבת הנס והישועה קבלו גם מעצמם לקיימה.

זאת אומרת שכאשר ד' מדריך את ישראל בעוני ופחד אין בטוחים בהקבלה שיקיימו כמ"ש התוס' שמא יהיו חוזרין כשיראו האש הגדולה, פשוט מפני שבצרות קשה לקיים הכל, וגם כי יותר מתדבקת נפש הישראלי בד' כשמדריכה באהבה ובישועות טובות, ואז בטוחים יותר שיקיימו כי מקבלים ע"ע מעצמם באהבה כמו בקיימו וקבלו, נמצא שבהדרכה בעונש אז מתחילה רק באחת מעיניך כפרש"י בקבלה, ורק אח"כ כשתעשו בב' עיניך, משא"כ כשמדריך ד' את ישראל באהבה שאז בהקבלה בטוחים שיקיימו, אז מתחילה היא בב' עינים, וזה לכל האותות וכו' לעיני כל ישראל בראשית, שבראשית גם מתחילה יהי' לעיני, לשון רבים ב' עינים.